

2091

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доноси

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА НЕПОКРЕТНОСТИ

Проглашавам Закон о порезу на непокретности, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет четвртој сједници, одржаној 5. новембра 2008. године - а Вијеће народа 17. новембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о порезу на непокретности није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1455/08
18. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О ПОРЕЗУ НА НЕПОКРЕТНОСТИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се опорезивање непокретности у Републици Српској, ослобађање од опорезивања и умањење пореске основнице, начин плаћања пореза и надлежност Пореске управе Републике Српске, у области пореза на непокретности.

Члан 2.

Изрази који се користе у овом закону имају следеће значење:

а) "Пореска управа" означава Пореску управу Републике Српске,

б) "процијењена вриједност" означава процијењену тржишну вриједност непокретности ради опорезивања у складу са овим законом,

в) "порески рачун" означава извод из фискалног регистра непокретности којим Пореска управа утврђује пореску обавезу пореског обвезника у одређеном времену,

г) "фискални регистар непокретности" (пореска база података непокретности) означава јавну евиденцију у писаном или у електронском облику коју успоставља Пореска управа ради чувања пореских података, као што су имена и адресе пореских обвезника, порески број непокретности, њене карактеристике, вриједност непокретности, пореске стопе, порески рачуни, пореско задужење, евиденција о плаћању пореза и свих других података који су потребни или погодни за управљање опорезивањем непокретности у Републици Српској,

д) "непокретност" је земљиште са свим што је трајно спојено са њим, или што је изграђено на површини земљишта, изнад или испод њега,

ђ) "тржишна вриједност непокретности" представља новчани износ за који непокретност може бити размјештена у датом тренутку на тржишту слободном вољом купца и продавца,

е) "лице" означава физичко или правно лице,

ж) "порески обвезник" је лице одговорно за плаћање пореза у складу са овим законом,

з) "порески период" представља календарску годину и

и) "пореска листа" је годишњи извод из фискалног регистра непокретности за сваку општину, односно град, који садржи идентификацију за сваку непокретност, њену процијењену вриједност, адресу, име носиоца пореске обавезе, порески отагу и остале податке који се сматрају неопходним или корисним за Пореску управу.

II - УТВРЂИВАЊЕ ПОРЕСКЕ ОБАВЕЗЕ

Члан 3.

(1) Предмет опорезивања порезом на непокретности су непокретности у Републици Српској које нису изузете од опорезивања у складу са овим законом.

(2) Грађевински објекти и земљиште који чине једну цјелину, а нису власништво ипотог лица могу се појединачно опорезивати.

(3) Стамбене и пословне јединице које су у саставу зграда опорезују се појединачно.

Члан 4.

(1) Пореску основницу за обрачун пореза на непокретности представља тржишна вриједност непокретности која је утврђена у складу са овим законом.

(2) За сваку пореску годину тржишна вриједност непокретности која представља основницу за обрачун пореза је њена вриједност на дан 31. децембар претходне године.

Члан 5.

(1) Порески обвезник пореза на непокретности је власник непокретности.

(2) У случају сувласништва и заједничког власништва на непокретности, сваки сувласник и сваки заједничар је порески обвезник.

(3) Уколико се власник непокретности не може одредити или пронаћи, порески обвезник у смислу овог закона је лице које по било ком основу користи непокретност.

(4) Статуе пореског обвезника из става 3. овог члана не може бити основ за стицање било ког права на непокретности.

Члан 6.

(1) Обавеза плаћања пореза на непокретности настаје даном када порески обвезник стекне или почне да користи непокретност, зависно од тога који од услова буде прије испуњен.

(2) Непокретност у изградњи подлиже плаћању пореза према проценту изграђености на дан процене вриједности.

Члан 7.

(1) По настанку пореске обавезе, порески обвезник дужан је да Пореској управи поднесе пријаву за упис у фискални регистар непокретности.

(2) Пријава из става 1. овог члана подноси се подручној јединици Пореске управе према локацији непокретности у року од тридесет дана од дана настанка пореске обавезе.

(3) Пореска управа у року од два дана од дана пријеме пријаве врши упис података у фискални регистар непокретности и свакој непокретности додјелује порески број непокретности.

(4) Образац пријаве из става 1. овог члана прописује се правилником о упису у фискални регистар непокретности који доноси министар финансија (у даљем тексту: министар).

Члан 8.

(1) Пореска стопа пореза на непокретности не може бити мања од 0,05% од процијењене вриједности непокретности, нити већа од 0,50% од процијењене вриједности непокретности.

(2) У случају обављања дефицитарне производно-занатске привредне дјелатности, обвезник може бити ослобођен обавезе, о чему посебну одлуку доноси скупштина општине, односно града.

(3) Скупштине општина и градова утврђују пореску стопу која ће се примјенјивати за опорезивање непокретности на њиховој територији, у складу са ставом 1. овог

члана, најдаље до 31. децембра текуће годину за наредну пореску годину.

(4) Пореска стопа пореза на непокретности не може се мијењати у току једне пореске године.

(5) Општине и градови обавезни су да о доношењу прописа којим се уводи или мијења пореска стопа на непокретности писано обавијесте Пореску управу у року од десет дана од дана његовог ступања на снагу.

III - ОСЛОБАЂАЊЕ И УМАЊЕЊЕ ПОРЕСКЕ ОСНОВИЦЕ

Члан 9.

(1) Од плаћања пореза на непокретности ослобођене су слjedeће непокретности:

а) непокретности у власништву Босне и Херцеговине, Републике Српске, Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта и јединица локалне самоуправе које користе њихове институције, организације и сервиси за вршење властите дјелатности,

б) непокретности дипломатских и конзуларних представништва страних држава, по принципу реципроцитета,

в) непокретности вјерских заједница које се користе искључиво у вјерске сврхе,

г) културни и историјски споменици, како су утврдили надлежни органи,

д) непокретности које се користе у образовне, културне, научне, друштвене, здравствене, хуманитарне и спортске сврхе,

ђ) путевни, лучке обале и лучки путеви, бродоградилница, железничке пруге, аеродромске писте, бране (акумулације и водене бране), објекти за заштиту од последица поплава, објекти за заштиту пољопривредног и шумског земљишта и други еколошки објекти, искључујући објекте који се на њима налазе, а који служе у пословне сврхе,

е) склоништа за заштиту људи и робе од ратних дејстава, осим ако се користе у привредне сврхе,

ж) објекти или дијелови објеката који у складу са законом служе за извођење јавних радова,

з) непокретности које се налазе у минским пољима и којима приступ и нормална употреба нису дозвољени и и) обрађено пољопривредно земљиште и непокретности које служе за властиту пољопривредну производњу.

(2) Непокретности из става 1. овог члана нису ослобођене од пореза на непокретности уколико се користе за стицање економске користи, осим непокретности из тачке и) става 1. овог члана.

(3) Право на ослобађање плаћања пореза на непокретности стиче се подношењем захтјева за ослобађање плаћања пореза уз подношење пријаве за упис у фискални регистар непокретности.

Члан 10.

(1) Порески обвезник из члана 5. овог закона има право на умањење пореске основнице утврђене у складу са овим законом, за вриједност 50 м² за обвезника и по 10 м² за сваког члана његовог домаћинства, од процијенене вриједности непокретности у којој станује. Ако више обвезника станује у једној отамбеној јединици, тада само један од обвезника може користити умањење у вриједности од 50 м², а за остале обвезнике и чланове њиховог домаћинства умањује се основница за вриједност од по 10 м².

(2) Умањење из става 1. овог члана односи се само на једну непокретност у којој порески обвезник или чланови његовог домаћинства станују, односно која је њихово пребивалиште.

(3) Једно лице може бити носилац права на умањење пореске основнице из става 1. само на једној непокретности.

(4) Поступак и услови остваривања права на умањење пореске основнице из става 1. овог члана прописују се правилником о пореском рачуну и начину плаћања пореза на непокретности који доноси министар.

IV - НАДЛЕЖНОСТ ПОРЕСКЕ УПРАВЕ И НАЧИН ПЛАЋАЊА ПОРЕЗА

Члан 11.

У складу са обавезама прописаним овим законом, Пореска управа надлежна је за:

а) регистрације свих опорезивих и неопорезивих непокретности у Републици Српској,

б) успостављање и вођење фискалног регистра непокретности (у писаном и електронском облику),

в) процијенивање вриједности непокретности,

г) припремање и издавање пореских рачуна,

д) вођење евиденције о уплатама пореза и пореским рачунима и

ђ) вршење других обавеза прописаних Законом о Пореској управи и овим законом.

Члан 12.

(1) Пореска управа успоставља и води фискални регистар непокретности са свим подацима о порезу на непокретности, пореском броју непокретности, њеној адреси, адреси власника и корисника, карактеристикама и вриједности непокретности и другим подацима који могу бити од значаја за непокретности.

(2) Пореска управа утврђује одговарајући формат и медије за чување и заштиту фискалног регистра непокретности.

(3) Пореска управа доставља примјерак пореске листе свакој општини за сваку пореску годину у року од пет радних дана од дана састављања пореске листе за дату општину.

(4) Подаци из фискалног регистра непокретности доступни су јавности.

(5) Листа непокретности у општинама, односно градовима објављује се једном годишње у дневним новинама доступним у општинама, односно градовима, у року од десет радних дана од дана пријема пореске листе.

(6) Листа из става 5. овог члана садржи адресу непокретности, порески број и процијенену вриједност непокретности.

Члан 13.

(1) Пореска основница утврђује се у складу са методологијом за процјену тржишне вриједности непокретности, прописаном у правилнику о процјени вриједности непокретности, који доноси министар.

(2) Пореска управа прегледа и ажурира тржишну вриједност свих непокретности у фискалном регистру непокретности сваких пет година.

(3) Пореска управа процијенује нову вриједност непокретности, прије рока из става 2. овог члана, када се промијени намјена коришћења непокретности или када се десе значајне промијене тржишне вриједности непокретности.

(4) Власник или корисник непокретности може да тражи од Пореске управе да процијени нову вриједност непокретности када непокретност претрпи штету.

(5) Власник или корисник непокретности дужан је да Пореској управи пријави промијене које утичу на повећање вриједности непокретности које настају у току пореске године, а најкасније до краја пореске године.

Члан 14.

(1) Пореска управа издаје пореске рачуне за порез на непокретности до 31. марта сваке године.

(2) Пореском обвезнику који стекне непокретност у току пореске године, за коју није издат порески рачун за

дату пореску годину Пореска управа издаје порески рачун за текућу пореску годину у року од 30 дана од дана стицања непокретности.

(3) Порески рачун садржи следеће податке:

- а) јединствени идентификациони број непокретности,
- б) име и идентификациони број пореског обвезника,
- в) адресу непокретности,
- г) адресу за доостављање пореског рачуна, уколико се разликује од адресе непокретности,
- д) процијену вриједност непокретности,
- ђ) пореску стопу,
- е) укупно пореско задужење,
- ж) датум доспијења плаћања пореске обавезе,
- з) поступак плаћања по пореском рачуну и
- и) поуку о правном лијеку.

(4) Порески рачун може бити у писаној или електронској форми и он се издаје на начин и по поступку који је прописан Правилником из члана 10. став 4. овог закона.

Члан 15.

(1) Порез на непокретности плаћа се у два дијела: први, најкасније до 30. јуна и други, најкасније до 31. децембра у пореској години, о тим да уплата првог дијела не може бити мања од 50% укупног износа пореске обавезе према пореском рачуну.

(2) Порески обвезник који у току пореске године изврши пренос власништва над непокретности на другог пореског обвезника, обавезан је да измири доспјели дно пореске обавезе за период од почетка године до дана преноса власништва над непокретности.

Члан 16.

(1) Против утврђене пореске обавезе из пореског рачуна порески обвезник има право приговора у складу са Законом о Пореској управи.

(2) Против рјешења о одбијању приговора порески обвезник има право жалбе у складу са Законом о Пореској управи.

Члан 17.

Контрола, утврђивање и наплата пореза на непокретности врши се на начин и по поступку који је прописан Законом о Пореској управи.

Члан 18.

За повреде одредаба овог закона које имају обилежја прекршаја, као и одговорности и санкције за прекршаје, примјењуваће се Закон о Пореској управи.

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 19.

(1) Порески обвезник дужан је да у року од четири мјесеца након ступања на снагу овог закона Пореској управи достави пријаву за упис у фискални регистар непокретности коју порески обвезник има у власништву или коју користи.

(2) Порески обвезник који стекне или почне да користи непокретност по истеку рока из става 1. овог члана, а прије примјене овог закона, дужан је да достави пријаву за упис у фискални регистар непокретности Пореској управи у року од 30 дана од дана стицања или почетка коришћења непокретности.

Члан 20.

(1) Министар ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник из члана 7. став 4. овог закона.

(2) Правилнике из члана 10. став 4. и члана 13. став 1. министар ће донијети у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 21.

Почетком примјене овог закона престаје да важи Закон о порезима на имовину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 51/01 и 53/07).

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењуваће се од 1. јануара 2010. године.

Број: 01-1742/08
5. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

2092

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИГРАМА НА СРЕЋУ

Проглашавам Закон о играма на срећу, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет четвртој сједници, одржаној 6. новембра 2008. године - а Вијеће народа 17. новембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о играма на срећу није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1463/08
18. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О ИГРАМА НА СРЕЋУ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се систем и услови приређивања игара на срећу, наградних и забавних игара, накнаде за приређивање и порез на добитке од игара на срећу и забавних игара.

Члан 2.

(1) Играма на срећу, у смислу овог закона, сматрају се игре у којима учесници имају једнаке могућности стицања добитака уз посредну или непосредну уплату одређеног износа, а резултат игре искључиво или претежно зависи од случаја или неког неизвјесног догађаја у игри.

(2) Наградним играма, у смислу овог закона, сматрају се игре које се приређују ради промоције сопствених производа и услуга под условом да се за учешће у игри не тражи посебна уплата.

(3) Забавним играма у смислу овог закона сматрају се игре на рачунарима, симулаторима, видео-аутоматима, флиперима и другим сличним апаратима које се стављају у погон помоћу новца или жетона, као и пикадо, билијар и друге сличне игре у којима се учествује уз наплату за учешће, а у којима учесник не може остварити добитак у новцу, стварима или правима, већ право на једну или више бесплатних игара исте врсте.

(4) Игре на срећу које нису регулисане овим законом и које пружају могућност стицања добитака забрањене су.

Члан 3.

Игре на срећу разврставају се на:

а) лутријске игре на срећу:

- 1) лутрија,
- 2) експрес лутрија,
- 3) инстант лутрија,